

Publicerad 2013-11-17 21:56 av Nicole Marcusson

mäniskan

Du skulle kunna sitta inne hela dagarna och välja att gåta över alla olyckliga saker som har hänt i världen och kommer att hända. Du skulle kunna välja att ligga ensam och inte våga röra dig för rädslan för vad som kan hända är för stor. Men i stället vaknar du varje dag och går upp och lever ditt liv.

Mäniskor är den överlägsna rasen som överlever till universums slut. När tiden tar slut är människan där och vill överleva i det sista. Mäniskans överlevnads insikter är strakare än någon annan ras och kommer alltid att vara.

Den sista människan i någon form stirrar upp i mot himlen med alla stjärnor. Rädslan för döden är större än viljan att leva och paniken som har funnits där sedan födseln är starkare än någonsin. Om en ensam människa skriker på en tom planet hur kommer något någonsin få reda på att den sista människan har skrikit en sista gång.

Allt är inget och inget är allt. Vad är du om du är inget och allt samtidigt? utan allt skulle inget existera och utan inget skulle allt inte existera. Du är del av allt och inget den viktigaste människan i världen precis som alla andra som är allt och inget. Alla en del av helheten tillsammans kämpande för existensen av allt och inget i en fin balans som inte kan rubbas, som inte får rubbas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nicole Marcusson med Poeter.se id #37075 innehar upphovsrätten